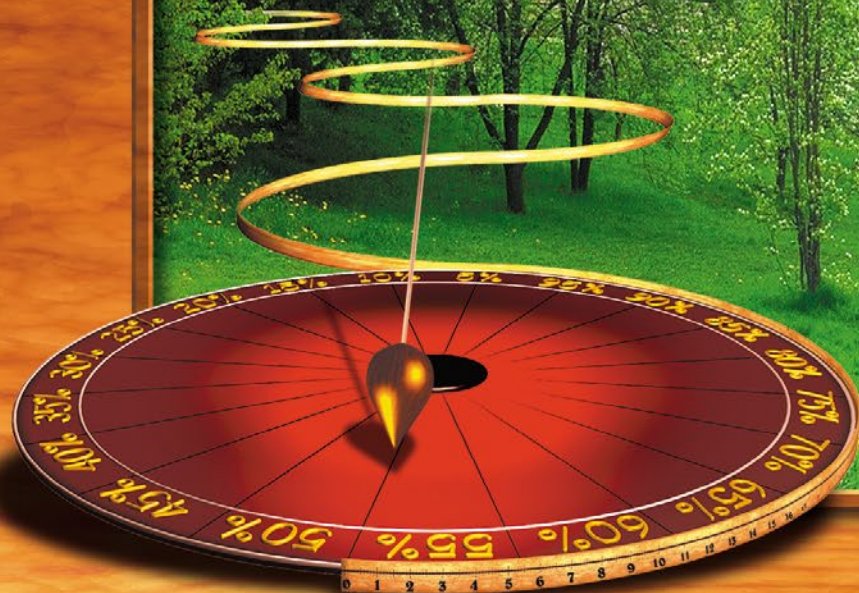


LESZEK MATELA

A B C BIOMETRÓW



Więcej o książce na stronie [wydawcy](#)

Książkę możesz kupić w [sklepie](#)

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

Talizman.pl
SKLEP EZOTERYCZNY

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

**PRAKTYKA
RADIESTEZJI**

ABC BIOMETRÓW

Praktyka radiestezyjna dla każdego

Leszek Matela

ABC BIOMETRÓW



PRAKTYKA RADIESTEZYJNA DLA KAŻDEGO



STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

Redakcja: Urszula Kowalewska-Pasek
Projekt okładki: Andrzej Burak
Korekta: Alla Chrzanowska
Skład komputerowy: Małgorzata Gołko
Rysunki: Dariusz Skabalon

Wydanie V – dodruk
Białystok 2026
ISBN 978-83-8301-641-2

© Copyright by Leszek Matela, Białystok

© Copyright for this edition by Studio Astropsychologii, Białystok, 1999.
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez uprzedniej pisemnej zgody wydawcy żadna część tej książki nie może być powielana w jakimkolwiek procesie mechanicznym, fotograficznym lub elektronicznym ani w formie nagrania fonograficznego. Nie może też być przechowywana w systemie wyszukiwania, przesyłana lub w inny sposób kopiowana do użytku publicznego lub prywatnego – w inny sposób niż „dozwolony użytek” obejmujący krótkie cytaty zawarte w artykułach i recenzjach.

Książka ta zawiera informacje dotyczące zdrowia. Wydawca dołożył wszelkich starań, aby były one pełne, rzetelne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w momencie publikacji. Tym niemniej nie powinny one zastępować porady lekarza lub dietetyka, ani też być traktowane jako konsultacja medyczna lub inna. Jeśli podejrzewasz u siebie problemy zdrowotne lub wiesz o nich, powinieneś koniecznie skonsultować się z lekarzem, zanim samodzielnie rozpoczniesz jakikolwiek program poprawy zdrowia. Wydawca ani Autor nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jakiegokolwiek negatywne skutki dla zdrowia, mogące wystąpić w wyniku stosowania zaprezentowanych w książce metod.

Kompleksową ofertę wahań oferuje sklep Talizman.pl. Wahadła są wykonane ręcznie z najwyższej jakości materiałów, co zapewnia precyzyjne i dokładne wyniki. Wybierając wahadło należy zapoznać się z jego charakterystyką. Różnorodne modele pomogą w doskonały sposób znaleźć odpowiedzi na pytania, zarządzać energią oraz zrozumieć różne aspekty życia.



Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku.
facebook.com/Wydawnictwo.Studio.Astropsychologii



STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII

jeszcze lepsze jutro
15-762 Białystok

ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat

85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – **talizman.pl** – detal

strona wydawnictwa: **studioastro.pl**

Więcej informacji znajdziesz na portalu **psychotronika.pl**

PRINTED IN POLAND

Wernerowi Sturmberger
*z podziękowaniem za pomoc
w zbieraniu materiałów
do tej i innych książek.*

Spis treści

1. Wstęp	9	3.1.4. Kolisty biometr literowy	33
2. Podstawy użycia wahadła do pracy z biometrami	10	3.2. Analiza obciążeń środowiskowych	34
2.1. Zasady posługiwania się wahadłem	10	3.2.1. Biometr do analizy obciążeń środowiskowych	34
2.2. Sposób trzymania wahadła	10	3.2.2. Ogólna skala obciążeń	35
2.3. Podstawowe ruchy wahadła	11	3.2.3. Dziesięciostopniowa skala szkodliwości	36
2.4. Ruchy prawoskrętne i lewoskrętne wahadła	12	3.3. Pomiar mocy promieniowania	37
2.5. Badania porównawcze promieniowań	13	3.3.1. Skala 10-stopniowa	37
2.6. Ustalanie daty przy pomocy biometru	14	3.3.2. Zasady skali Bovisa	38
2.7. Badanie biowitalności	19	3.3.3. Zasady skali B-S-M	38
2.7.1. Pomiar w skali Bovisa	19	3.3.4. Biometr do określania zakresów skali B-S-M	39
2.7.1.1. Badanie bezpośrednie	20	3.3.5. Biometry szczegółowe do pomiaru	
2.7.1.2. Badanie z wykorzystaniem świadka		poszczególnych zakresów	40
radiestezyjnego	21	3.4. Określanie rodzaju zanieczyszczenia środowiska	42
2.7.1.3. Dziesięciokąt jako wzmacniacz		3.4.1. Pomiar zanieczyszczeń elektromagnetycznych	
świadka radiestezyjnego	21	środowiska	43
2.7.2. Pomiar w skali dr Marty	23	3.4.1.1. Pomiar oddziaływania pól EM	44
2.8. Pomiar zdolności radiestezyjnych (wrażliwości		3.4.2. Badanie zanieczyszczeń chemicznych	
radiestezyjnej)	24	w środowisku mieszkalnym	46
2.9. Kontrola wyników	25	3.4.2.1. Rakotwórcze związki chemiczne	46
2.9.1. Sprawdzanie wyników biometrem	25	3.4.2.2. Szkodliwe toksyny w farbach, klejach,	
2.9.2. Sprawdzanie wyników za pomocą testu		rozpuszczalnikach	47
kinezyjologicznego	26	3.4.2.3. Zanieczyszczenia powietrza	
2.10. Znalezienie przyczyn błędów	27	(zewnętrzne)	48
3. Praktyka radiestezyjna z biometrami	28	3.4.2.4. Zanieczyszczenia biologiczne	
3.1. Biometry uniwersalne	28	w środowisku mieszkalnym	49
3.1.1. Uniwersalny biometr dwustronny	28	3.4.3. Określanie rodzaju zanieczyszczeń żywności	50
3.1.2. Kolisty biometr procentowy	31	3.4.3.1. Zanieczyszczenia chemiczne żywności ...	51
3.1.3. Kolisty biometry liczbowe	32	3.4.3.2. Naturalne substancje toksyczne	
		w żywności	52
		3.4.3.3. Szkodliwe barwniki spożywcze	53
		3.4.3.4. Konserwanty	54
		3.4.3.5. Antyutleniacze i emulgatory	55
		3.4.3.6. Zanieczyszczenia biologiczne produktów	
		spożywczych	57

3.5. Biometry do poszukiwania wody i jej badań	58	3.6.18. Dobór ziół i roślin leczniczych	87
3.5.1. Pomiar głębokości cieku	58	3.6.19. Badanie ładunków ujemnych i dodatnich	89
3.5.2. Pomiar wydajności ujęcia wody	59	3.6.20. Biometr z jotą jako wzmacniaczem	90
3.5.3. Pomiar twardości wody	59	3.6.21. Analiza ogólna kolorów radiestezyjnych	91
3.5.4. Klocek pomiarowy z parametrami ujęcia wody ...	59	3.6.22. Szczegółowa analiza kolorów	92
3.5.5. Uniwersalny biometr półkolisty do badań ujęć wodnych	61	3.6.23. Testy biometryczne organów	93
3.5.6. Specjalistyczne biometry do badania parametrów wody	62	3.6.23.1. Testowanie kości i stawów	94
3.5.7. Biometr do pomiaru stopnia twardości wody w mval /dm ³	63	3.6.23.2. Ustalanie podłoża chorób	95
3.5.8. Biometr do pomiaru odczynu pH	64	3.7. Ustalenie działań terapeutycznych	97
3.5.9. Czystość bakteriologiczna wody	65	3.7.1. Esencje kwiatowe dr Bacha	97
3.6. Biometry diagnostyczne	66	3.7.2. Aromaterapia	99
3.6.1. Pomiar obciążenia organizmu promieniowaniem geopatycznym	66	3.7.3. Homeopatia	103
3.6.2. Pomiar obciążenia organizmu promieniowaniem radioaktywnym	67	3.7.4. Terapia kamieniami szlachetnymi i minerałami	110
3.6.3. Biometr diagnostyczny dr Wooda	68	3.7.5. Sole Schüsslera	115
3.6.4. Angielski biometr diagnostyczny	69	3.7.6. Oddziaływanie drzew i roślin	116
3.6.5. Badanie stref diagnostycznych na dłoniach	70	3.7.7. Oddziaływanie dźwięków	119
3.6.6. Biometr kręgosłupa	72	3.7.8. Wodolecznictwo	120
3.6.7. Biometr „człowieka astronomicznego”	74	3.8. Inne biometry	122
3.6.8. Diagnoza pracy czakr	75	3.8.1. Określanie pogody	122
3.6.9. Uproszczona diagnoza aury	76	3.8.2. Biometry do kształtowania charakteru	123
3.6.10. Testowanie stanu energetycznego	77	3.8.3. Runy	126
3.6.11. Testowanie meridianów	78	3.8.4. I Cing	128
3.6.12. Pomiar ciśnienia krwi	79	4. Zakończenie	131
3.6.13. Strefy diagnostyczne na głowie	80	5. Bibliografia	132
3.6.14. Testowanie sprawności układów	82	5.1. Wybór książek dotyczących wahadlarstwa i radiestezji	132
3.6.15. Dobieranie składu substancji	84	5.2. Bibliografia ważniejszych artykułów Leszka Mateli omawiających zagadnienia radiestezji i tematy pokrewne	133
3.6.16. Aparat Nareta	85	5.3. Bibliografia publikacji książkowych Leszka Mateli poświęconych radiestezji i zagadnieniem pokrewnym	135
3.6.17. Analiza witamin, mikroelementów i substancji toksycznych	86		



1. Wstęp

We współczesnym świecie wyraźnie przejawia się tendencja do daleko posuniętej specjalizacji różnych dziedzin wiedzy. W związku z tym ludziom coraz trudniej o wgląd w to, co się wokół nich dzieje, coraz trudniej o orientację w otaczającym świecie. Taką szansę daje nam radiestezja, uniwersalna metoda pomiarowa i poznawcza. Rozwinięcie i uszczegółowienie pomiarów radiestezyjnych umożliwia stosowanie biometrów. Biometr jest rodzajem radiestezyjnego przyrządu pomiarowego składającego się z liniału z podziałką. Biometry mogą

być linearne i koliste, mogą posiadać formę diagramów i tabel. Mogą też przedstawiać jakiś rysunek bądź schemat. Ich przeznaczeniem jest zapewnienie radiestecie wystarczającej koncentracji na badanym zakresie tematycznym, a więc np. na wykazie ziół, zawartości witamin czy parametrach wody. Istnieje wiele biometrów i ciągle tworzy się nowe. Posługiwanie się biometrami stanowi ogromne wsparcie w pracy radiestezyjnej. Częścią biometra, prócz podziałki, jest również pole przeznaczone na kontakt z badanym obiektem lub miejscem na tzw. świadka radiestezyjnego, czyli próbki danej substancji. Za twórcę biometrów uważany jest francuski radiesteta **Antoine Bovis**.

W zasadzie biometry przeznaczone są do pracy z wahadłem i tylko przy niewielu rodzajach pomiarów mogą być używane różdżki (i to jednoramienne przede wszystkim). Przyjrzyjmy się więc, jak używa się wahadła do pracy z biometrami.

2. Podstawy użycia wahadła do pracy z biometrami

Zanim przejdziemy do właściwego wykorzystywania biometrów radiestezyjnych, opanujmy lub powtórzmy podstawowe ćwiczenia niezbędne do praktyki wahadlarskiej.

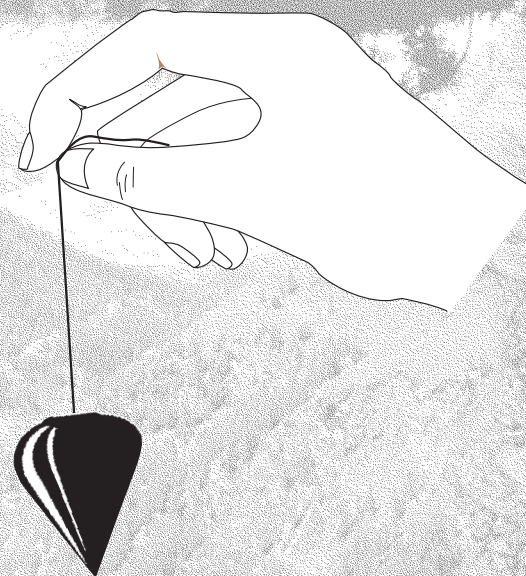
2.1. Zasady posługiwania się wahadłem

Aby nauczyć się posługiwania wahadłem, należy zdać sobie sprawę, jakie jest źródło ruchów wahadła. Otóż opierają się one na mimowolnych ruchach mięśni rąk. Instrumentem badawczym w radiestezji jest sam człowiek, który swoją sferą podświadomą i nadświadomą odbiera znacznie szerszy zakres rzeczywistości niż za pomocą zmysłów. Ruchy wahadła i ich odczytywanie to sposoby porozumiewania się z własną pod- i nadświadomością. Dlatego ważna jest koncentracja na wykonywanym pomiarze oraz odpowiednia interpretacja ruchów wahadła. Użycie biometru znacznie pomaga w koncentracji na badaniu, które przeprowadzamy.

2.2. Sposób trzymania wahadła

Najpierw znajdujemy miejsce na sznurku, za które powinniśmy trzymać wahadło. Ćwiczenia wykonujemy siedząc przy stole. Jedną rękę kładziemy, a łokieć drugiej opieramy o stół. Do trzymania sznurka

używamy palca wskazującego i kciuka prawej dłoni (leworęczni mogą trzymać wahadło w lewej ręce). Chwytny sznurek tuż przy zawieszeniu wahadła. Jeśli sznurek wystaje, chowamy go w dłoni, aby się nie plątał. Koncentrujemy się na zadaniu znalezienia najlepszego miejsca na sznurku do uchwycenia wahadła. Powoli opuszczamy wahadło zmieniając miejsce trzymania nitki. Posuwamy się powoli ku górze nitki. Gdy uchwycimy ją w odpowiednim miejscu, odczujemy lekkość i płynność ruchów wahadła. Miejsce to zaznaczamy za



Ilustr. 1.

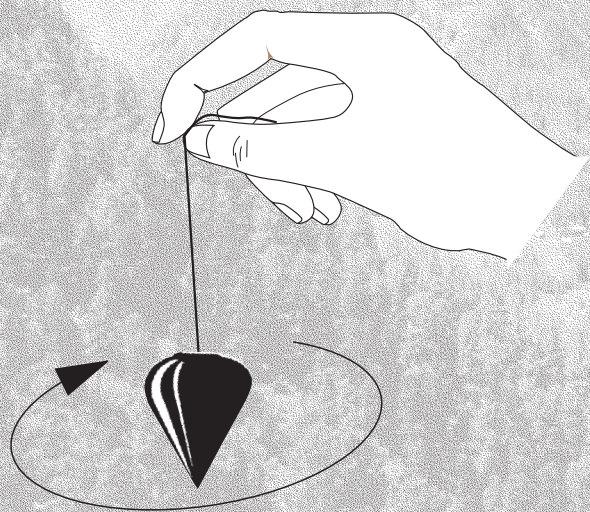
pomocą kolorowego koralika lub węzła. Pracując z wahadłem będziemy zawsze trzymali sznurek wahadła za ów koralik lub węzełek. Pamiętajmy, aby nie napinać mięśni. Nie oczekujmy nagłych i szybkich ruchów wahadła. Wystarczy, że wahadło trzymane za nitkę w danym punkcie zacznie wykonywać nieznaczne ruchy. Jeśli za pierwszym razem dojdziemy do końca nitki i nie znajdziemy właściwego miejsca, odprężmy się przez chwilę i powtórzmy poszukiwania,

począwszy od zawieszenia wahadła. Jeśli i to nie pomoże, próbujemy w innym dniu odblokować się i przeprowadzić analogiczne próby. Innym wyjściem jest też chwytanie wahadła przy dalszych ćwiczeniach po prostu w połowie sznurka oraz praca nad własną wrażliwością i kontaktem z intuicją. Pamiętajmy, że do pracy z biometrami używamy najlepiej wahadła ze spiczastym czubkiem.

(Szczegółowo procedurę znajdowania miejsca na nitce opisuję w mojej książce „ABC wahadła” – rozdział 1.5.)

2.3. Podstawowe ruchy wahadła

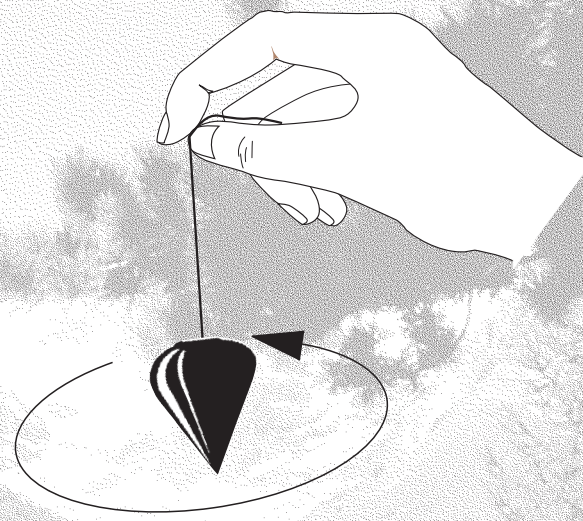
Poćwiczmy jeszcze ruchy wahadła. Przed każdym ćwiczeniem lekko uderzamy wahadłem o brzeg stołu lub ścianę w celu rozładowania. Do podstawowych ruchów wahadła należą:



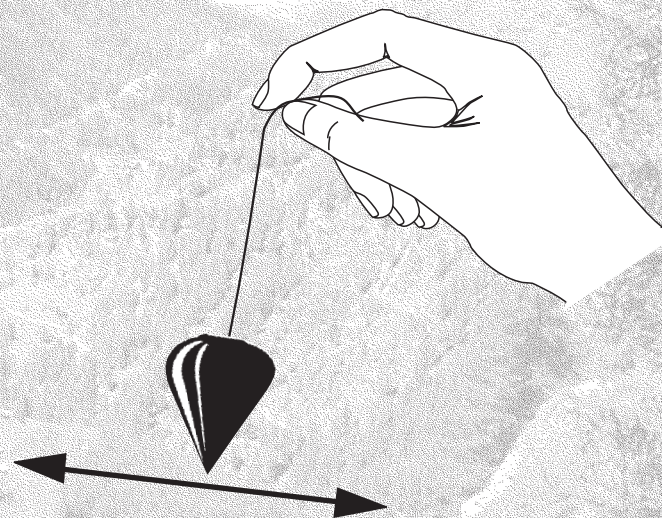
Ilustr. 2.

– krążenia prawoskrętne (zgodne z ruchem wskazówek zegara),

– krążenia lewoskrętne (przeciwnie do ruchu wskazówek zegara),



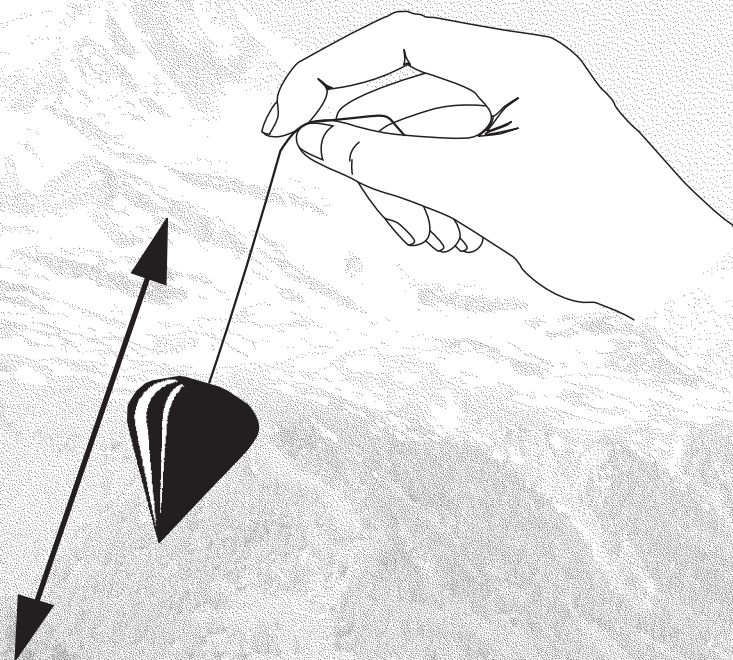
Ilustr. 3.



Ilustr. 4.

– oscylacje podłużne (wzdłuż ciała radiestety, od prawej strony do lewej),

- oscylacje poprzeczne (w poprzek ciała, od brzucha i klatki piersiowej na zewnątrz).



Ilustr.5.

Najpierw świadomie poruszmy wahadłem, aby wykonać cztery wymienione ruchy. Następnie przeprowadźmy ćwiczenie, w którym to wahadło przejdzie od ruchów okrężnych prawoskrętnych do oscylacji poprzecznych. Połóżmy przed sobą na stole jabłko. Doprowadźmy wahadło do krążenia. Zadajmy pytanie: „*Gdzie znajduje się jabłko?*”. Przyjmujemy założenie. Wahadło poprzez oscylacje poprzeczne (od ciała na zewnątrz) wskaże kierunek, w którym się jabłko znajduje. Zadanie jest oczywiście łatwe, ponieważ jabłko leży przed nami w widocznym miejscu. Będziemy wykonywać bardziej skomplikowane ćwiczenia. Na razie chodzi o wyćwiczenie zmiany ruchów wahadła w reakcji na napływające bodźce.

2.4. Ruchy prawoskrętne i lewoskrętne wahadła

Spróbujmy teraz poćwiczyć krążenia prawoskrętne zgodne z ruchem wskazówek zegara. Tego typu ruchy interpretowane są zazwyczaj jako sygnał potwierdzający. Nadajemy wahadłu ruch oscylujący. Będzie to pozycja wyjściowa do badań. Znacznie łatwiej uzyskiwać odpowiedzi, gdy wahadło jest w ruchu. Postawmy pytanie, na które wiemy, że odpowiedź brzmi: **tak**. Powiedzmy, że ćwiczenia wykonujemy w sobotę. Zadajemy więc pytanie: „*Czy dzisiaj (w miejscu gdzie się znajduje) jest sobota?*”. Wahadło z oscylacji winno przejść do krążenia zgodnie ze wskazówkami zegara, bo taki ruch przyjęliśmy, gdy odpowiedź będzie brzmiała: „*tak*”. Zwróćmy uwagę na precyzyjne stawianie pytań. W tym celu podkreśliliśmy, że pytanie dotyczy miejsca badań, gdyż np. w Australii w danej chwili może być już niedziela. Zawsze tak formułujemy pytania, aby wahadło mogło odpowiedzieć jednoznacznie: tak lub nie.

Wykonajmy następne ćwiczenie z odpowiedzią przeczącą. Nadajemy wahadłu ruch oscylujący. Przyjmujemy założenie, że wahadło przejdzie od oscylacji do krążeń lewoskrętnych, gdy odpowiedź zabrzmi: „*nie*”. Postawmy na przykład pytanie: „*Czy dzisiaj jest wtorek?*” (wymieniamy dowolny dzień, aby odpowiedź była negatywna). Wahadło zacznie krążyć w przeciwną stronę w stosunku do ruchu wskazówek zegara.

Najlepiej przyjąć następującą konwencję mentalną (sposób odczytywania ruchów sprzętu radiestezyjnego):

- ruchy koliste – jednoznaczna odpowiedź na „tak” lub na „nie”,
- ruchy eliptyczne – odpowiedź mniej pewna, a więc: „nie całkiem”, „trochę”, „niekiedy” itp.,
- bezruch wahadła – informuje o braku możliwości odpowiedzi lub o źle postawionym pytaniu.

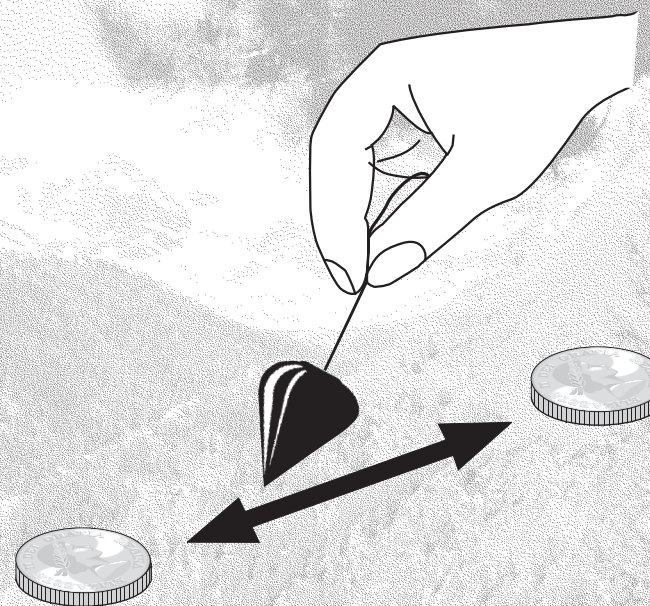
Pamiętajmy, że możemy ustalić dowolną konwencję ruchów. Nie powinno się jej jednak potem zmieniać. Osoby, które przyzwyczyły się do innej konwencji, mogą pozostać przy wyuczonej wcześniej interpretacji wskazań wahadła, jeśli stosowana jest ona przez nie od dawna i daje prawidłowe wyniki w pracy radiestezyjnej. Jeśli te warunki nie są spełnione, warto zadać sobie nieco trudu i przyzwycząić się do podanej wyżej konwencji, którą stosuje większość radiestetów. Ta sama uwaga dotyczy osób leworęcznych.

Powtórzmy poprzednie ćwiczenie, pytając o różne rzeczy i obserwujmy ruchy wahadła. Najpierw pytania winny dotyczyć kwestii, w których znamy odpowiedź na pytanie, a następnie spraw, co do których nie znamy odpowiedzi, ale możemy je łatwo sprawdzić i zweryfikować. Pamiętajmy, że pytania trzeba redagować w ten sposób, aby wahadło mogło odpowiadać „*tak*” lub „*nie*”. Gdy zakodujemy już sobie sposób odpowiadania poprzez wahadło, możemy przejść do innych ćwiczeń. Ważna jest wola bierna, nastawienie się na odbiór. Inaczej można zmusić wahadło do różnych ruchów i wyniki nie będą miarodajne.

2.5. Badania porównawcze promieniowań

A teraz spróbujmy porównać promieniowanie dwóch substancji. W ćwiczeniu tym spróbujemy zbadać wahadłem czy istnieje promień harmonii (zwany też promieniem zgodności bądź promieniem łączącym), czy nie. Promień tego rodzaju łączy dwie identyczne substancje. Promień harmonii wskazuje też na korzystne oddziaływanie pomiędzy dwoma obiektami. Najpierw sprawdzimy przy pomocy wahadła istnienie promienia harmonii pomiędzy dwiema monetami jed-

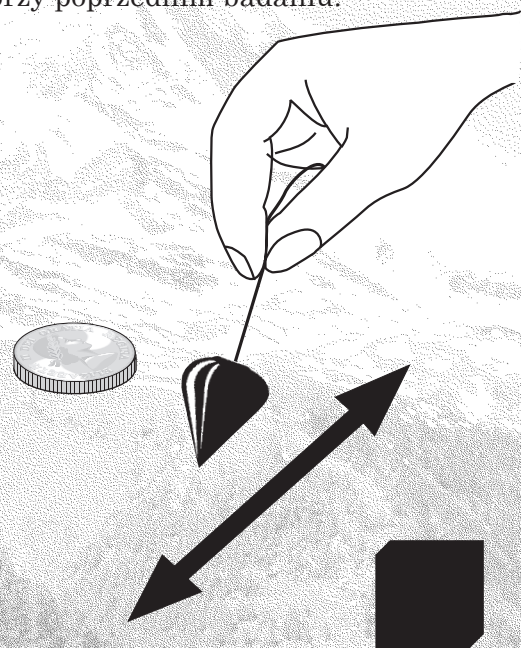
nozłotowymi. W tym celu kładziemy przed sobą na stole, oddalone od siebie o ok. 30–40 cm dwie monety jednozłotowe. Nadajemy wahadłu ruch okrężny. Trzymamy przez chwilę krążące wahadło raz nad jedną, raz nad drugą monetą. W ten sposób rozpoznajemy vibracje dwóch badanych obiektów. Następnie umieścimy wirujące wahadło w połowie odległości pomiędzy leżącymi monetami.



Ilustr. 6. Ruchy wahadła łączące dwa badane obiekty pokazują zgodność promieniowań

Przed badaniem przyjmujemy założenie, że promień harmonii wskazują oscylacyjne ruchy wahadła łączące dwa badane obiekty. Natomiast ruchy poprzeczne, odgradzające niejako badane obiekty, pokażą występowanie dysharmonii między nimi. Naszą myśl koncentrujemy na pytaniu: „*Pokaż poprzez ruchy wahadła czy istnienie promień harmonii między badanymi obiektami, czy nie?*”.

Powtarzamy ćwiczenie, tym razem kładąc na stole dwa różne obiekty, np. monetę i pudełko zapalek. Ponownie wykonujemy czynności opisywane przy poprzednim badaniu.



Ilustr. 7. Ruchy wahadła pokazujące brak zgodności promieniowań 2 badanych obiektów

W następnym ćwiczeniu spytamy czy oddziaływanie jakiejś substancji na człowieka jest korzystne, czy niekorzystne. Na stole kładziemy jakiś środek spożywczy, a w odległości ok. 30–40 cm naszą lewą dłoń. Nadajemy wahadłu lekki ruch obrotowy. Obracające się wahadło najpierw trzymamy nad próbką, a następnie nad naszą dłonią, aby w końcu umieścić je pośrodku. Zadajemy pytanie: „Czy dany produkt będzie korzystny dla naszego organizmu?” i obserwujemy ruchy wahadła. Zakładamy, że przy ruchach podłużnych, łączących dłoń i testowaną substancję, odpowiedź będzie znaczyła „tak”, a przy ruchach poprzecznych „nie”.

2.6. Ustalanie daty przy pomocy biometru

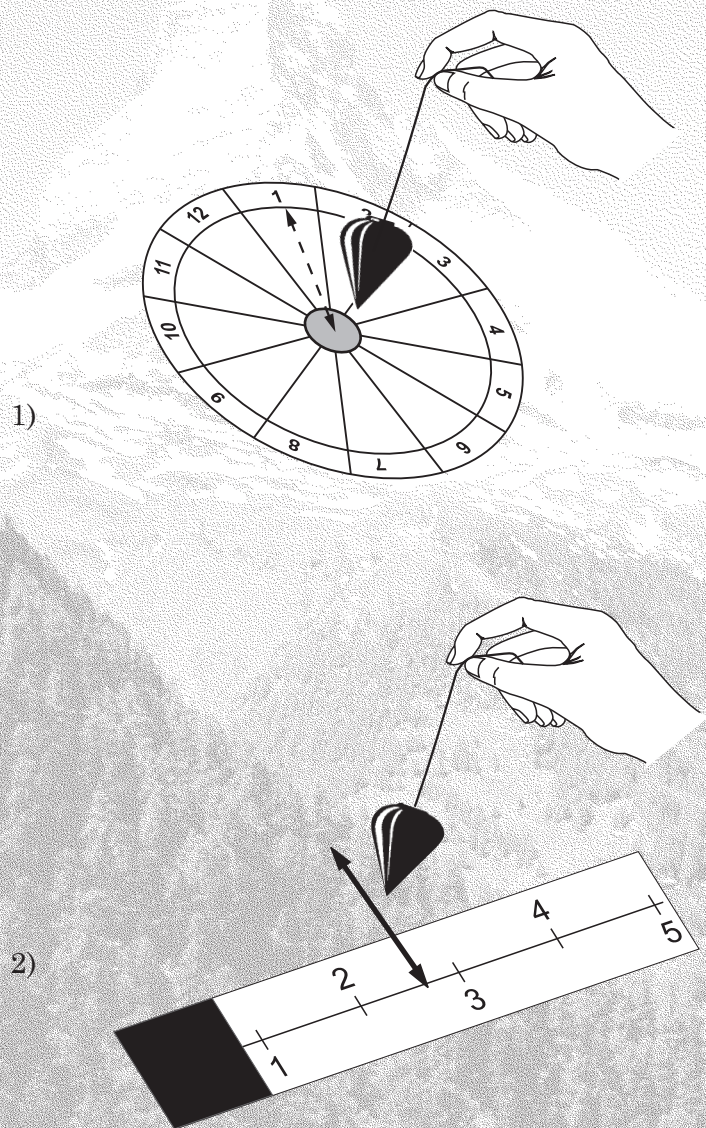
Gdy będziemy mieli opanowane podstawy pracy z wahadłem, możemy przejść do pierwszych ćwiczeń z biometrem. Do tego rodzaju ćwiczeń będziemy używać, jak już wspominałem, wahadła ze spiczastym czubkiem. Dzięki temu łatwiejszy będzie odczyt mierzonych wielkości.

Nauczymy się wykonywania badań i obserwacji ruchów wahadła podczas pracy z biometrem. Ogólnie rzecz biorąc istnieją dwie metody użycia wahadła przy posługiwaniu się biometrem. Metoda statyczna i metoda dynamiczna. Przy metodzie statycznej wahadło trzymamy



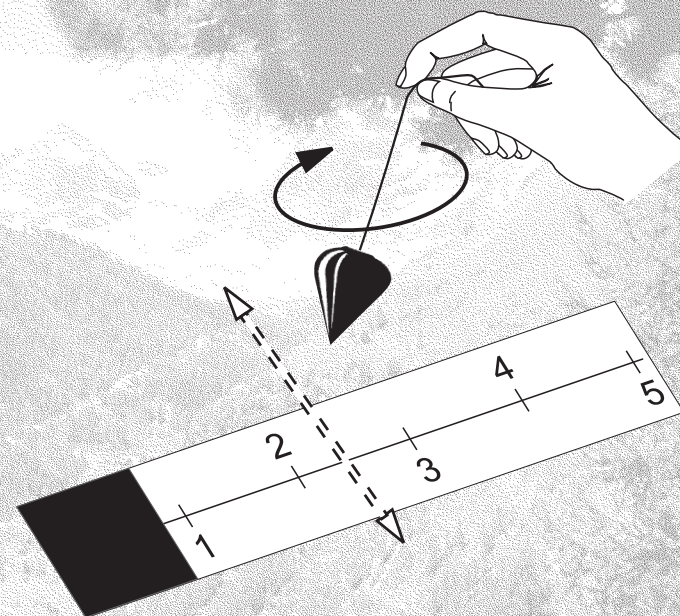
Ilustr. 8. Pozycja do pracy z biometrem

nieruchome w punkcie środkowym biometru kołowego bądź przesuwamy rękę z nieruchomym wahadłem wzdłuż linii biometru lub rysunku. Koncentrujemy się na celu badań (np. poprzez powtarzanie pytania), obserwując jednocześnie ruchy wahadła. Wahadło powinno rozpocząć ruchy oscylacyjne w taki sposób, aby czubek wahadła mógł wskazać odpowiedź na nasze pytanie skierowując się na odpowiednią wielkość liczbową, napis bądź rysunek.



Ilustr. 9. Ruchy wahadła w czasie badań z biometrami wskazujące mierzoną wielkość: 1) ruchy nad biometrem kolistym, 2) ruchy nad biometrem liniowym

Z kolei przy metodzie dynamicznej punktem wyjścia są ruchy wahadła, a nie stan spoczynku jak poprzednio. Trzymając wahadło nad biometrem nadajemy mu ruch okrężny, a następnie zadajemy pytanie. Wahadło zacznie w odpowiednim punkcie biometru przechodzić od ruchów okrężnych do oscylacji, które pokażą namierzaną wielkość, napis czy rysunek. W przypadku biometrów liniowych, po postawieniu pytania, przesuwamy bardzo wolno krążące wahadło nad podziałką. W pew-

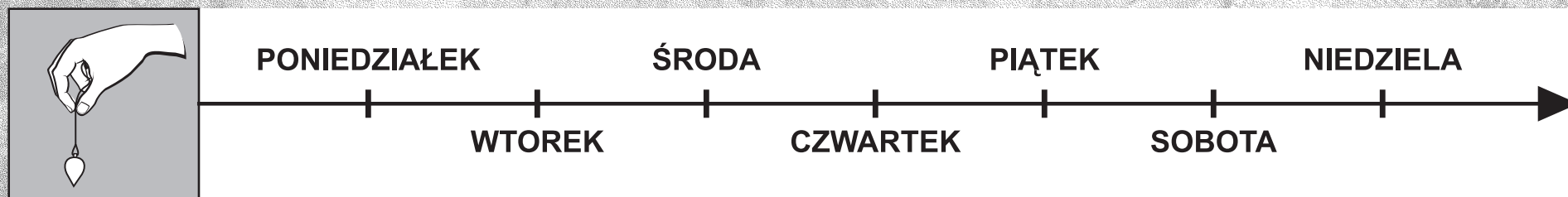


Ilustr. 10. Sekwencja ruchów wahadła nad biometrem liniowym przy badaniu dynamicznym

nym miejscu zacznie ono wykonywać ruchy poprzeczne w stosunku do skali. Wówczas nieco cofamy rękę i milimetr po milimetrze przesuwamy nad skalą biometru, koncentrując myśl na jednostkach liczbowych bądź napisach, nad którymi przemieszcza się wahadło. Ruchy poprzeczne powinny wskazać dokładnie właściwą liczbę lub wyraz.

Wypróbujmy na poniższych ćwiczeniach zarówno metodę statyczną, jak i dynamiczną pracy z biometrami. Przekonajmy się w praktyce, którą metodą wychodzą nam lepiej pomiary. Poćwiczmy określanie daty przy użyciu biometrów. Będziemy ustalać datę przy pomocy trzech podstawowych rodzajów biometrów: biometru liniowego, biometru kulistego i biometru posiadającego formę diagramu radiestezyjnego. Wszystkie rodzaje wahadła posiadają początkowe pole pomiarowe, zwane też niekiedy wyjściowymi. Tworzy je kwadrat, prostokąt, koło lub półkoło, najczęściej pomalowane na czarno. Owo pole znajduje się w środku biometru kulistego lub na początku biometru liniowego. Na nim trzymamy wahadło zaczynając badania, kładziemy palec bądź umieszczamy zdjęcie albo próbkę substancji. Aby opanować technikę pracy z biometrem, będziemy określać na początek znaną nam już datę. Gdy nauczymy się stosować biometry, przystąpimy do znacznie

trudniejszych zadań. Nasze pierwsze ćwiczenie będzie dotyczyło wskazania właściwego dnia tygodnia. Trzymamy wahadło z lewej strony nad czarnym prostokąciem początkowego pola pomiarowego. Najpierw zastosujemy metodę dynamiczną, która jest zazwyczaj łatwiejsza do opanowania dla początkujących. Nadajemy wahadłu ruch okrężny i zadajemy pytanie: „*Jaki jest dzisiaj dzień tygodnia?*”. Patrząc na biometr i koncentrując się na postawionym pytaniu, powoli przesuwamy wahadło wzdłuż podziałki z zaznaczonymi dniami tygodnia (*biometr na ilustr. 11.*). Gdy dojdziemy do odpowiedniego dnia, wahadło wskaże poprzez przejście od krążeń do oscylacji, który to jest dzień. Powtórzmy to samo ćwiczenie przesuwając tym razem nieruchome wahadło nad skalą. Również i w tym wypadku nad napisem z właściwym dniem powinny się pojawić oscylacje, które go wskażą.



Ilustr. 11.

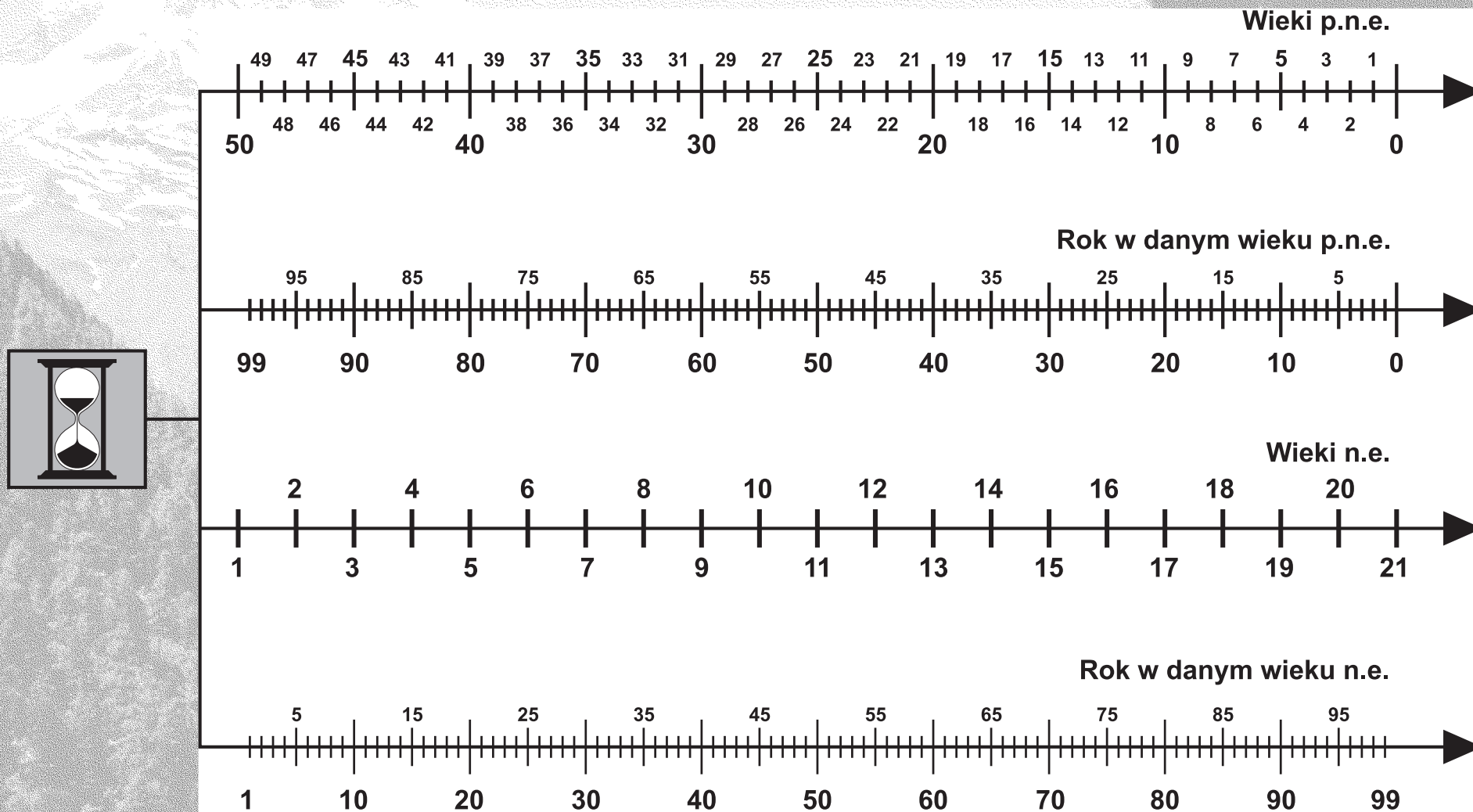
Biometr na ilustracji 12 służy do określenia miesiący. Aby wyznaczyć właściwy miesiąc, umieszczamy wahadło nad czarnym kołem w środku biometru. Najpierw zastosujemy metodę dynamiczną. Nadajemy wahadłu ruch okrężny, zgodny z obrotem wskazówek zegara. Zadajmy pytanie: „*Jaki jest dzisiaj miesiąc?*”. Wahadło przejdzie stopniowo od obrotów do oscylacji pokazujących właściwy miesiąc. Powtórzmy to samo ćwiczenie, tym razem trzymając wahadło nieruchomo w środku biometru. Na zadane pytanie o aktualny miesiąc, powinny powoli pojawić się ruchy oscylacyjne wahadła wskazujące nazwę danego miesiąca.



Ilustr. 12.

Z kolei biometr do ustalania lat, przedstawiony na ilustracji 13 posiada formę diagramów radiestezyjnych. Obejmuje zakres wieków przed naszą erą i naszej ery oraz lat w danym wieku. Najpierw posłużymy się metodą dynamiczną. Trzymając wahadło nad czarnym kwa-

dratem początkowego pola pomiarowego biometru, nadajemy mu ruch okrężny prawoskrętny. Określamy, czy dana data dotyczy wieków przed naszą erą. W tym celu przenosimy wahadło nad górną część biometru. Przesuwamy je powoli nad nim wydając polecenie: „Jeśli dzisiejsza



data dotyczy okresu przed naszą erą, wskaż poprzez oscylacje odpowiedni wiek!". Wahadło powinno na całej długości pierwszego biometru cały czas wykonywać krążenia, nie przechodząc do oscylacji. Przechodzimy więc do biometru odnoszącego się do wieków naszej ery. Powoli przesuwamy krążące wahadło nad skalą. Przy odpowiednim wieku powinny pojawić się oscylacje. Znowu umieszczamy wahadło nad czarnym kwadratem. Nadajemy mu ruch okrężny, a następnie przenosimy nad skalę określającą rok w danym wieku naszej ery. Przemieszczając powoli wahadło nad podziałką z latami, powinniśmy użyć jego ruchu oscylacyjnego nad właściwym rokiem.

W podobny sposób ustalamy datę metodą statyczną. Wahadło trzymamy w takim wypadku nieruchomo nad skalą i dopiero nad właściwym wiekiem i rokiem powinny pojawić się oscylacje wahadła.

Gdy opanujemy to ćwiczenie, możemy pokusić się o sprawdzanie różnych dat historycznych, których nie znamy na pamięć, a które możemy następnie zweryfikować odszukując je w encyklopedii czy podręczniku historii.

W ten sposób przećwiczyliśmy posługiwanie się trzema podstawowymi rodzajami biometrów, z którymi spotkacie się Państwo w tej książce. Choć biometry będą przeznaczone do różnych szczegółowych badań, zasady ich użycia będą analogiczne.

2.7. Badanie biowitalności

Jednym z najczęściej wykonywanych pomiarów w radiestezji jest badanie biowitalności. Dzięki niemu uzyskujemy informację dotyczącą aktualnego samopoczucia danej osoby i zasobu jej sił witalnych. Na tej podstawie można m.in. stwierdzić czy powinna ona w danym czasie pracować ze sprzętem radiestezyjnym, czy też odłożyć taką pracę do czasu poprawy poziomu swojej biowitalności. Poprzez pomiar biowitalności możemy śledzić procesy powrotu do zdrowia, działania środków terapeutycznych, oddziaływania szkodliwych czynników środowiska itp.

2.7.1. Pomiar w skali Bovisa

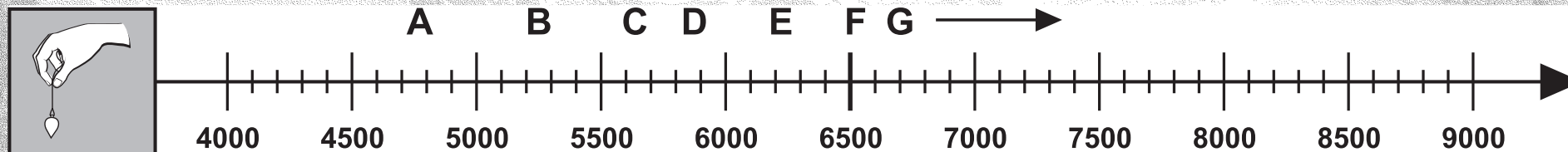
Francuski radiesteta **Antoine Bovis** stworzył skalę pomiaru biowitalności opartą na założeniu, że ogólne promieniowanie ciała zdrowego, dorosłego człowieka wynosi 6500 jednostek. Promieniowania poniżej tej granicy oznaczają osłabienie organizmu, a powyżej nadmiar bioenergii. Biometr na ilustracji 14 służy do pomiaru biowitalności człowieka w oparciu o skalę Bovisa.

2.7.1.1. BADANIE BEZPOŚREDNIE

Książkę z rysunkiem biometru (ilustr. 14) kładziemy przed sobą na stole. Czarny kwadrat na początku dotykamy palcem wskazującym lewej ręki. Nadajemy wahadłu ruch okrężny i zadajemy pytanie: „*Jaka jest moja aktualna biowitalność w skali Bovisa?*”. Przesuwamy powoli wahadło wzdłuż skali, aż uzyskamy odpowiedź w postaci oscylacji w określonym jej punkcie. Ważne jest, abyśmy nie przegapili momen-

tu przejścia do oscylacji. Precyzyjnie odczytajmy mierzoną wielkość. Gdy zaczną się zmieniać ruchy wahadła, cofnijmy się nieco i jeszcze raz dokładnie określmy daną liczbę na skali. Podobny pomiar przeprowadzamy metodą statyczną, przesuwając nad skalą nieruchome wahadło.

Jeśli będziemy chcieli zmierzyć biowitalność drugiej osoby poprośmy, aby położyła palec wskazujący prawej ręki na czarnym polu na początku biometru i wykonajmy pomiar podobny do opisanego poprzednio.



- A** - 4000 - 5000 → ciężki stan chorobowy
- B** - 5000 - 5500 → zaawansowany stan chorobowy
- C** - 5500 - 5700 → średnio zaawansowany stan chorobowy
- D** - 5700 - 6000 → mało zaawansowany stan chorobowy lub stan przedchorobowy
- E** - 6000 - 6400 → osłabienie
- F** - 6500 → norma (średnia biowitalność człowieka zdrowego)
- G** - powyżej 6500 → nadzwyczajna witalność

Zdolności radiestezyjne posiada każdy z nas. Trzeba je tylko odnaleźć w sobie i wyćwiczyć. Skoro chcesz je odkryć, to pobieraj nauki u najlepszych.

Leszek Matela jest znanym w Polsce i za granicą radiestetą, publicystą i badaczem zjawisk nieznanych. Terminował przed laty u najznakomitszych mistrzów praktyki radiestezyjnej w kraju oraz w Niemczech i Szwajcarii. Jego dotychczasowe publikacje o radiestezji uważane są za jedne z najlepszych poradników z tej dziedziny.

Książka ta w prosty i klarowny sposób wprowadzi cię w świat praktyki radiestezyjnej z wykorzystaniem biometrów. Ułatwiają one skoncentrowanie się na badanym temacie, np. na wykazie ziół, zawartości witamin czy parametrach wody. Są też uzupełnieniem wprowadzającym nową jakość w praktykę radiestezyjną zarówno doświadczonych radiestetów, jak i adeptów tej przydatnej sztuki poznawania świata i siebie. Od dziś będziesz mógł wykorzystać biometry do podejmowania decyzji, wspierania najbliższych lub budowania relacji.

Odkryj własny potencjał z radiestezją i biometrami



STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl



PATRONI:



Więcej o książce na stronie [wydawcy](#)

Książkę możesz kupić w [sklepie](#)

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

